

EL COR DEL POBLE

**SETMANARI
D'ESQUERRA CATALANA**

5 cts.

Dels treballs publicats, en seran únicament responsables els seus autors. No's retornen els originals.

SURT ELS DIJOUS

ADMINISTRACIÓ
Carrer de Tallers, 18, baixos

La nostra tasca

Cada vegada que surt a la llum pública un setmanari, sembla que sigui tema obligat el de senyalar la ruta que's pretén seguir i els ideals que l'acompanyen. Nosaltres—encara que sols sigui per una vegada—rendim també homenatge a la costum i fem la nostra presentació.

Som joves, obrers manuals tots, i entrem a la lluita amb tota la fermesa de la nostra joventut, però cooperar a l'enaltiment col·lectiu del nostre poble, disposats a rompre els obstacles que s'oposin a la renovació constant que encamina a tots els pobles moderns vers una veritable germanor.

Per això, nosaltres, ara que una fatal desorientació invadeix els camps polítics avensats, volem fer sentir la nostra veu an els de dalt, volem que'ls batecs d'EL COR DEL POBLE els trontolli fins a enhardir-los, car si a voltes no són prou forts, sempre són sincers.

Fem aparèixer el nostre setmanari, perquè creiem que n'es arribada l'hora de que desapareguin d'una vegada per sempre aqueixos homes que, tapant les misèries llurs amb el mantell d'ideals de llibertat, no fan altra cosa que prostituir-la interposant l'interès personal a les ventatges col·lectives de la ciutat que'ls ha enlairat.

Per lo mateix, nosaltres no transigirem en tot allò que afecti a moralitat pública o privada; no reconeixem amics ni adversaris: el que delinqueixi, el posarem de manifest a la plaça pera que'l poble el judici i vegi de lo que s'ha fet mereixedor. Emperò, si empleiem tota la cruïssa de la nostra ànima pel que falti, també sabrem recompensar com se mereixi tota acció ventajosa i progressiva, i fins tractant-se d'un adversari ens tindrà al seu costat, i amb el foc d'EL COR DEL POBLE, sabrem forjar-li l'espasa de la justícia!

Som joves i com a tals estimem tot quant signifiqui avenç, llibertat, perquè d'ella n'hem rebut l'escalf i per ella aniríem al sacrifici si fos precís; car estem més que convençuts que un poble sense llibertat es un cos sense vida, i nosaltres volem viure! Per consegüent, nosaltres prestarem tot el nostre concurs i la nostra ànima arreu ont veiem que lluiten per assolir noves conquestes a la dolça llibertat, que per nosaltres es element indispensable de vida.

Ademés, com a lliberals i com a catalans, volem que se'ns reconegui en tots els ordres la nostra personalitat per lo qual constantment forcejarem fins a rompre'ls

grillons que tenen esclava l'ànima de nostra estimada Catalunya. Per tot quant se refereixi a conquerir llibertats per nostre poble serem intransigents, encara que'ls nostres tirans vulguin apagar-nos la sed amb concessions migrades, car amb elles o sense elles lluitarem amb més empena, si cab, fins assolir l'afirmació de la Nacionalitat catalana.

Aquests són els problemes que nosaltres posem en primer lloc perquè són els puntals d'un poble: dignitat, llibertat, personalitat.

Això serà la nostra santa intransigència: MORALITAT... LLIBERTAT... CATALUNYA.

LA REDACCIÓ

IGNASI IGLESIAS

El Cor del Poble

El dia que dos dels simpàtics redactors d'aquest setmanari varen visitar-me pera que'ls hi escrivís unes quantes ratlles pel primer nombre, així que van dir-me'l títol, vaig respondre'ls-hi:

—No m'agrada.

—Còm!—van replicar-me, extranyats, els meus dos amics.

—Si es el nom que, anys endarrera, vareu donar a una obra vostra que s'ha fet popular... Sí, àdhuc en el transcurs d'aquella, torna a sortir com a títol d'un periòdic, molt semblant al nostre, que se

suposa que escriu el galán jove, obrer il·lustrat, de la vostra comedia.

—Sí, sí: teniu raó... Però d'això de la meua comedia ja fa dotze anys... i ha plogut molt d'allavors ensà. Vui dir que EL COR DEL POBLE, com a títol d'un periòdic modern i de batalla, potser es un xic massa sentimental... potser no respon a la manera de ser de la gent d'avui... En fi: temo que'ls intel·lectuals, sobre tot, en faràn mofa y us pendran a vosaltres per uns tristos obrers, d'ànima senzilla i ingenua, que canteu «Els Segadors» perquè us falta dalit y coratge pera cantar un altre himne, més en harmonia amb els ideals de la classe treballadora.

No vaig poguer convencè'ls. No van

defensar-se gaire dels meus atacs... quedant-se, empró, amb la seva, i fent-me comprometre, ben a gust meu per cert, a que, pel nombre primer del seu periòdic, els escriuria alguna cosa.

Després, pensant-hi amb més calma, he trobat—salvant l'honor que se'm fa—que jo no tenia davant dels meus dos amics tanta raó com ells, i que'l títol, de EL COR DEL POBLE, era un bon títol, el qual, amb tot i la sentimentalitat que en sí porta, esqueia d'allò més a un periòdic de la seva mena.

Per xò, doncs, ja que se'm va retreure'l galán jove, l'obrer il·lustrat, de la meua comedia, glosaré fent-me-les meves, les paraules plenes d'un bon sentit, catalanes i alhora humà que diu aquell a uns choristes inconscients: —«Cantar no més que pel gust de cantar es perdre'l temps. Els choristes haurien d'enaltir els ideals del poble, cosa que apenes fan, com si no haguessin comprès l'obra d'en Clavé. La majoria de les cançons que entonen avui, no corresponen prou als moments actuals, que les cantin amb amor, com un tribut al passat; però, això sí, fent-via endavant; car els camins de la vida cada dia s'hermosegen i s'allarguen més, y el cantar, a l'hora present, no ha d'eser, en el poble, un senzill esbarjo, ni un passa temps més, que lo mateix serveixi pera festejar, com sovint se veu, als seus redemptors que als seus tirans, com si les cançons els fessin l'efecte d'un narcòtic que'ls adormís els sentits, o com si cantant, cantant idealisessin i àdhuc neguessin les aspreses de la realitat.»

Cal tornar-hi al cor del poble. Ell es font eterna de vida, d'amor que arriba al sacrifici, i d'odi sà que's resol en amor. Sí; cal tornar-hi, encara que sigui retrocedir, pera pendre alè per una més forta embranzida, a trobar el cor de la multitud catalana, i a encendre de nou la seva sentimentalitat, que l'ha fet tantes vegades heroic, per damunt de les misèries de la vida, sense trair mai amb tot i les influències estranyes que intenten desnaturalitzar-la, el geni immortal de la nostra raça.

IGNASI IGLESIAS

Centre Nacionalista Republicà Gracienc

LLIBERTAT, 2 i 4

Dissabte, 8 de Juny, a les 10 de la nit
GRAN MITING

PRO AMNISTIA

Oradors lliberals, honrats i dignes
de l'Esquerra Catalana dirigiran la paraula
al públic.—NO HI FALTEU!!